

บทที่ 4

ข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ในบทนี้จะกล่าวถึงข้อมูลที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบจำลองและการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น โดยในส่วนของข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ ข้อมูลที่มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิเคราะห์ด้วยวิธีการสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินมูลค่า (Contingent Valuation Method) และข้อมูลในการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทดลองทางเลือก (Choice Experiment) ซึ่งได้กล่าวถึงรายละเอียดวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล พื้นที่ศึกษา ไว้แล้วในบทที่ 3 สำหรับในบทนี้จะกล่าวถึงผลการเก็บข้อมูล การพิจารณาและตรวจสอบข้อมูล ตลอดจนอุปสรรคปัญหาและข้อจำกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ส่วนการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น กล่าวถึงรายละเอียดต่างๆ และผลการวิเคราะห์ทางสถิติเบื้องต้นของข้อมูล (Descriptive Statistics)

4.1 ข้อมูลในการวิเคราะห์ด้วยวิธีการสมมติเหตุการณ์ให้ประเมินมูลค่า (Contingent Valuation Method)

4.1.1 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยในอาคารบ้านพักอาจารย์และบุคลากรของสถาบันเทคโนโลยีพระเจ้าเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในเขตพื้นที่ที่มีค่า NEF (Noise Exposure Forecast) ระหว่าง 30 ถึง 35 โดยกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย อาจารย์ บุคลากรและวิทยาการผู้เชี่ยวชาญภายนอก ซึ่งจ่ายค่าเช่าบ้านพักเป็นรายเดือนในอัตราที่แตกต่างกันไป กล่าวคืออาจารย์และบุคลากรที่พักอาศัยแบบถาวร มีค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท ส่วนอาจารย์และบุคลากรที่พักอาศัยแบบมีสัญญาเช่าระยะเวลา 6 เดือน มีค่าเช่าเดือนละ 3,000 บาท และห้องพักสำหรับวิทยาการผู้เชี่ยวชาญภายนอก มีค่าเช่าซึ่งรวมค่าน้ำประปาและไฟฟ้าแล้ว เดือนละ 8,000 บาท โดยลักษณะของการพักอาศัยจะมีทั้งพักแบบคู่และพักอาศัยกับครอบครัว (ที่มา: ส่วนบริหารทรัพยากรบุคคล สำนักงานอธิการบดี สจล.)

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ภายหลังจากทำการตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลที่มีความสมบูรณ์สำหรับทำการวิเคราะห์แบบจำลอง จะได้ข้อมูลจากผู้ตอบข้อมูลจากห้องพักทั้งสิ้น 21 ห้อง จากจำนวนห้องทั้งหมด 141 ห้อง คิดเป็นร้อยละ 15 ของจำนวนห้องพักทั้งหมด และเมื่อคิดเป็นข้อมูลตัวอย่างในสถานการณ์สมมุติจากผู้ตอบแต่ละราย

จำนวน 8 สถานการณ์ ซึ่งอาจมีผู้ตอบบางรายที่อาจตอบไม่ครบทั้ง 8 สถานการณ์ ดังนั้นเมื่อจำแนกข้อมูลความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC) จากสถานการณ์สมมุติของผู้ตอบข้อมูลทั้งหมด จะได้ข้อมูลตัวอย่างที่สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์แบบจำลองความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC) ทั้งหมด 147 ตัวอย่าง ซึ่งมีลักษณะข้อมูลคล้ายข้อมูลแบบ Panel ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลที่มีทั้งข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross Section) และข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series) โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วยข้อมูลใน 2 ลักษณะคล้ายกัน คือ กลุ่มข้อมูลของผู้ตอบข้อมูลแต่ละคน และกลุ่มข้อมูลของสถานการณ์สมมุติทั้ง 8 เหตุการณ์ และสามารถประยุกต์ใช้เทคนิคการวิเคราะห์สำหรับข้อมูลแบบ Panel ได้ ซึ่งจะกล่าวถึงรายละเอียดของการวิเคราะห์แบบจำลองในบทที่ 5

4.1.2 ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น

ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์แบบจำลอง จะประกอบด้วยกลุ่มข้อมูลคุณลักษณะผลกระทบของเสียงจากการสมมุติเหตุการณ์ให้ประเมินมูลค่า (CVM) และยังมีข้อมูลส่วนอื่นๆ เกี่ยวกับการพักอาศัย ผลกระทบทางเสียงและข้อมูลเกี่ยวกับผู้พักอาศัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้ 2 กลุ่มข้อมูล คือ ข้อมูลคุณลักษณะของการพักอาศัยและข้อมูลคุณลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ก) ข้อมูลความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC)

เป็นข้อมูลที่กลุ่มตัวอย่างตอบมูลค่าความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC) ในสถานการณ์สมมุติที่มีคุณลักษณะของผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานในระดับต่างๆ โดยตอบในหน่วยบาทต่อเดือน ซึ่งค่าความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC) ในแต่ละสถานการณ์สมมุติมีค่าแตกต่างกันไป ส่วนข้อมูลค่าความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC) สำหรับผลกระทบทางเสียงที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบันของกลุ่มตัวอย่าง มีความแตกต่างกันค่อนข้างมากเช่นกัน คือมีค่าต่ำสุดที่ 500 บาทต่อเดือน และค่าสูงสุดที่ 40,000 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 6,333 บาทต่อเดือน โดยมีรายละเอียดดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 ความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC) ในสถานการณ์ปัจจุบัน

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าน้อยสุด	ค่ามากที่สุด
ความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย (WTAC) ในสถานการณ์ปัจจุบัน	6333.33	8623.13	500	40000

ข) ข้อมูลคุณลักษณะของการพักอาศัย

• ค่าเช่า

จากที่กล่าวมาในเบื้องต้นถึงกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยที่ประกอบด้วยอาจารย์ บุคลากรและวิทยากรผู้เชี่ยวชาญภายนอก ซึ่งมีการจ่ายค่าเช่าบ้านพักเป็นรายเดือนในอัตราที่แตกต่างกันไป โดยจากผลของข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ พบว่ามีอัตราค่าเช่า 2 ระดับ โดยมีผู้พักอาศัยที่จ่ายค่าเช่าเดือนละ 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 9.52 ของตัวอย่างทั้งหมด และผู้พักอาศัยที่จ่ายค่าเช่าเดือนละ 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 90.48 ของตัวอย่างทั้งหมด

• แนวคิดการย้ายที่อยู่เนื่องจากผลกระทบทางเสียง

ข้อมูลในส่วนนี้สอบถามแนวคิดของกลุ่มตัวอย่างถึงการย้ายที่อยู่เนื่องจากผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน โดยมีผู้ที่ตอบว่ามีแนวคิดที่จะย้ายที่อยู่เนื่องจากผลกระทบทางเสียงเสียงจากท่าอากาศยานทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 23.8 ของตัวอย่างทั้งหมด

ค) ตัวแปรคุณลักษณะทางเศรษฐกิจสังคม

• อาชีพ

โดยกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาส่วนนี้ เป็นผู้พักอาศัยในอาคารบ้านพักของ สจล. ซึ่งประกอบด้วยอาจารย์และบุคลากรของ สจล. โดยมีตัวอย่างที่เป็นอาจารย์คิดเป็นร้อยละ 42.86 และตัวอย่างที่เป็นบุคลากรของ สจล. คิดเป็นร้อยละ 57.14 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

• อายุการทำงาน

โดยสอบถามถึงอายุการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีความแตกต่างกันไป โดยผู้ที่มีอายุการทำงานน้อยที่สุดคือ 2 ปี 6 เดือน ส่วนผู้ที่มีอายุการทำงานมากที่สุดคือ 28 ปี 4 เดือน โดยอายุการทำงานโดยเฉลี่ยของตัวอย่างอยู่ที่ประมาณ 12 ปี 5 เดือน ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.2 โดยข้อมูลในส่วนนี้จะสะท้อนในทางอ้อมถึงรายได้ของกลุ่มตัวอย่าง

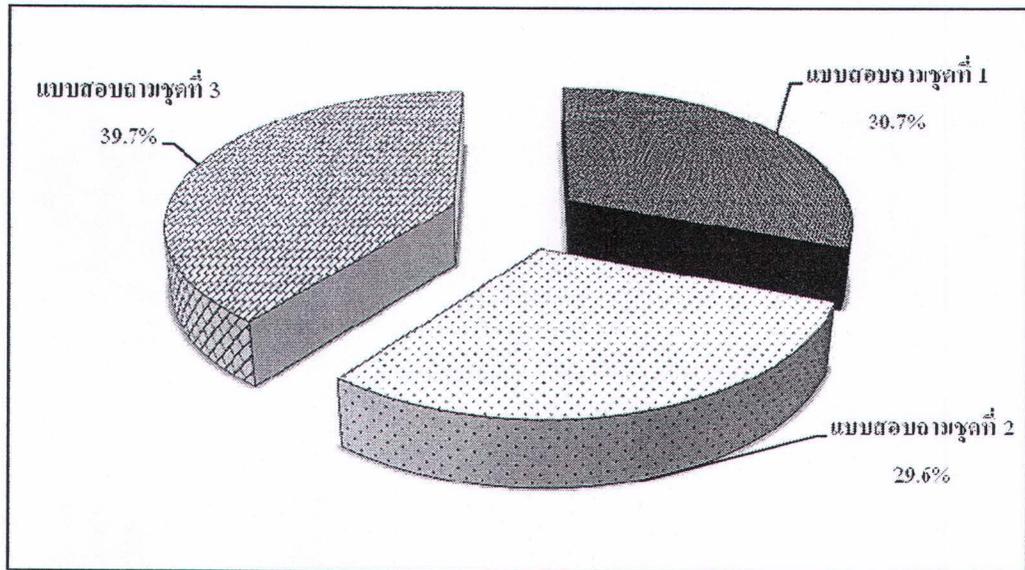
ตารางที่ 4.2 อายุการทำงานของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ค่าน้อยสุด	ค่ามากที่สุด
อายุการทำงาน	12.44	6.80	2.67	28.33

4.2 ข้อมูลในการวิเคราะห์ด้วยวิธีการทดลองทางเลือก (Choice Experiment)

4.2.1 ผลการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผลการเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสมบูรณ์เพื่อใช้ในการวิเคราะห์แบบจำลองนั้น จากการลงพื้นที่เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลในพื้นที่ศึกษา ได้รับความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยในการให้ข้อมูลทั้งสิ้น 297 คน และหลังจากทำการตรวจสอบและพิจารณาข้อมูลแล้ว ได้ข้อมูลจากผู้ตอบที่มีความสมบูรณ์สำหรับนำไปใช้วิเคราะห์แบบจำลองทั้งสิ้น 189 ตัวอย่าง โดยข้อมูลทั้งหมดได้มาจากการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม 3 ชุด ซึ่งถูกออกแบบให้มีสถานการณ์สมมุติในส่วนของ การทดลองทางเลือก (CE) ที่แตกต่างกัน ตามที่ได้กล่าวโดยละเอียดไว้ในบทที่ 3 โดยข้อมูลที่ได้ดังกล่าว มีที่มาจากแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด กระจายในปริมาณที่ใกล้เคียงกัน ซึ่งแสดงดังภาพที่ 4.1 กล่าวคือ แบบสอบถามชุดที่ 1 มีข้อมูล 58 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 30.7 ของข้อมูล แบบสอบถามชุดที่ 2 มีข้อมูล 56 ข้อมูล คิดเป็นร้อยละ 29.6 ของข้อมูล และแบบสอบถามชุดที่ 3 มีข้อมูล 75 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 39.7 ของข้อมูล และจากในส่วนของ การทดลองทางเลือก (CE) ของแบบสอบถามแต่ละชุด ประกอบด้วยสถานการณ์สมมุติ 9 สถานการณ์ ดังนั้นเมื่อนำข้อมูลจากผู้ตอบจำนวนดังกล่าว ทำการตรวจสอบและตัดสถานการณ์สมมุติที่มีการตอบอย่างไม่สมเหตุสมผลแล้ว จะได้ข้อมูลเพื่อใช้ในการวิเคราะห์การตัดสินใจเลือกในสถานการณ์สมมุติด้วยวิเคราะห์แบบจำลองโลจิสต์ทั้งสิ้น 1,492 ข้อมูล ซึ่งเป็นข้อมูลแบบ Panel ที่ประกอบด้วยข้อมูลซึ่งมีทั้งข้อมูลภาคตัดขวาง (Cross Section) และข้อมูลอนุกรมเวลา (Time Series) โดยข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาก็ประกอบด้วยข้อมูลใน 2 ลักษณะคล้ายกัน คือ กลุ่มข้อมูลของผู้พักอาศัยแต่ละคน และกลุ่มข้อมูลของสถานการณ์สมมุติทั้ง 9 เหตุการณ์

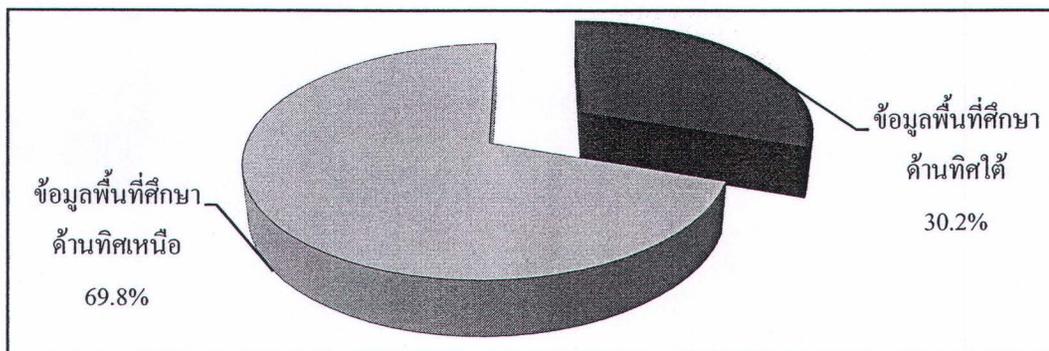
ภาพที่ 4.1 สัดส่วนข้อมูลจากแบบสอบถามทั้ง 3 ชุด

4.2.2 ข้อมูลและผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติเบื้องต้น

ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์แบบจำลอง นอกจากจะประกอบด้วยข้อมูลส่วนการทดลองทางเลือกแล้ว ยังมีข้อมูลส่วนอื่นๆ เกี่ยวกับที่พักอาศัย ความพึงพอใจ ผลกระทบทางเสียง และข้อมูลเกี่ยวกับผู้พักอาศัย ซึ่งสามารถแบ่งออกเป็นกลุ่มต่างๆ ได้ 4 กลุ่มข้อมูล คือ ข้อมูลคุณลักษณะทางพื้นที่ ข้อมูลคุณลักษณะของการพักอาศัย ข้อมูลคุณลักษณะของความรู้สึกลงและการรับรู้ผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานและข้อมูลคุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ก) ข้อมูลคุณลักษณะทางพื้นที่

ข้อมูลที่สามารถนำไปใช้วิเคราะห์แบบจำลองมีทั้งสิ้น 189 ตัวอย่าง โดยเป็นข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยในพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือของท่าอากาศยาน 132 ตัวอย่าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 69.8 ของกลุ่มตัวอย่าง และข้อมูลจากพื้นที่ศึกษาด้านทิศใต้ 57 ตัวอย่าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 30.2 ของกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงในภาพที่ 4.2

ภาพที่ 4.2 สัดส่วนข้อมูลในพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือและทิศใต้ของท่าอากาศยาน

โดยมีข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือของท่าอากาศยานมากกว่าด้านทิศใต้ เนื่องจากเหตุผลทางลักษณะพื้นที่และข้อจำกัดในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังที่กล่าวมาแล้วว่า พื้นที่ด้านทิศเหนือมีพื้นที่ที่ที่พักอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก และมีหอพักและอพาร์ทเมนท์อยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งบริเวณโดยรอบสถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง (สจล.) ส่วนพื้นที่ทางด้านทิศใต้ของท่าอากาศยาน ตั้งแต่ท่าอากาศยานสุวรรณภูมิจนถึงทางด้านทิศเหนือของถนนบางนา-ตราด ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ว่างเปล่าและเป็นพื้นที่ของโครงการพาณิชย์ มีบางส่วนที่เป็นโรงงานและ โกดังเก็บสินค้า ส่วนพื้นที่ชุมชนที่ที่พักอาศัยจะอยู่ทางด้านทิศใต้ของถนนบางนา-ตราดจนถึงถนนเทพารักษ์ แต่มีความหนาแน่นน้อยกว่าทางพื้นที่ด้านทิศเหนือ ส่วนที่ที่พักอาศัยในลักษณะของหอพักและอพาร์ทเมนท์ ส่วนใหญ่เป็นหอพักขนาดเล็กและตั้งอยู่กระจายในพื้นที่ ไม่หนาแน่น และมีจำนวนมากเท่ากับในพื้นที่ด้านทิศเหนือของท่าอากาศยาน จึงทำให้มีจำนวนข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจากพื้นที่ศึกษาด้านทิศใต้ของท่าอากาศยานน้อยกว่าทางด้านทิศเหนือค่อนข้างมาก

ข้อมูลทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษามีที่มาจากแหล่งพื้นที่เก็บรวบรวมข้อมูลในแต่ละพื้นที่ศึกษา ดังแสดงรายละเอียดในตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.3 จำนวนข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างในแต่ละพื้นที่ศึกษา

พื้นที่ศึกษา	จำนวนข้อมูล
โครงการ RNP Place	46
หอพักบริเวณชอยเก็กงาม	59
บริเวณ โครงการกฤตยาเฮาส์	27
รวมข้อมูลจากพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือ	132

พื้นที่ศึกษา	จำนวนข้อมูล
เอสโอ แมนชั่น	18
บริเวณตลาดบางโจลง	39
รวมข้อมูลจากพื้นที่ศึกษาด้านทิศใต้	57
รวมข้อมูลจากพื้นที่ศึกษาทั้งหมด	189

ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดพักอาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ สามารถจำแนกข้อมูลออกตามพื้นที่เขตระดับเสียงต่างๆ โดยใช้ข้อมูลในส่วนตัวแทนที่ที่พักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างกับแผนผังเส้นระดับเสียงของ ทอท. ซึ่งได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัยในเขตพื้นที่ระดับเสียงต่างๆ ดังตารางที่ 4.4 โดยพบว่าข้อมูลที่ได้ ส่วนใหญ่เป็นผู้พักอาศัยในพื้นที่เขตระดับเสียง NEF ระหว่าง 30 ถึง 35

ตารางที่ 4.4 จำนวนข้อมูลจำแนกตามพื้นที่เขตระดับเสียง

พื้นที่ศึกษา	จำนวนข้อมูล
ผู้พักอาศัยในพื้นที่เขตระดับเสียงค่า NEF ระหว่าง 35 ถึง 40	15
ผู้พักอาศัยในพื้นที่เขตระดับเสียงค่า NEF ระหว่าง 30 ถึง 35	166
ผู้พักอาศัยในเขตพื้นที่รัศมี 500 เมตร ถัดจากเขตเส้นระดับเสียง NEF 30	7
ผู้พักอาศัยในเขตพื้นที่รัศมี 1,500 เมตร ถัดจากเขตเส้นระดับเสียง NEF 30	1

ข) ข้อมูลคุณลักษณะของการพักอาศัย

• ค่าเช่า

ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาทั้งหมดเป็นข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่พักอาศัยในลักษณะของห้องเช่า หอพัก และอพาร์ทเมนต์ ซึ่งมีการเช่าพักอาศัยเป็นรายเดือน โดยพบว่าราคาค่าเช่าพักอาศัยของกลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3,508 บาทต่อเดือน โดยมีค่าเช่าต่ำสุด 1,000 บาทต่อเดือน และค่าเช่ามากที่สุด 13,000 บาทต่อเดือน ดังตารางที่ 4.5 และพบว่าค่าเช่าโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาทางด้านทิศเหนือของท่าอากาศยานมีค่าสูงกว่าค่าเช่าโดยเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้านทิศใต้ โดยค่าเช่าเฉลี่ยของพื้นที่ด้านทิศเหนือเท่ากับ 3,952 บาทต่อเดือน ส่วนค่าเช่าเฉลี่ยของพื้นที่ด้านทิศใต้เท่ากับ 2,470 บาทต่อเดือน ซึ่งเป็นผลมาจากที่อาคารหอพักในพื้นที่ด้านทิศเหนือส่วนใหญ่เป็นอาคารใหม่และเป็นโครงการขนาดใหญ่ ที่มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบและมี

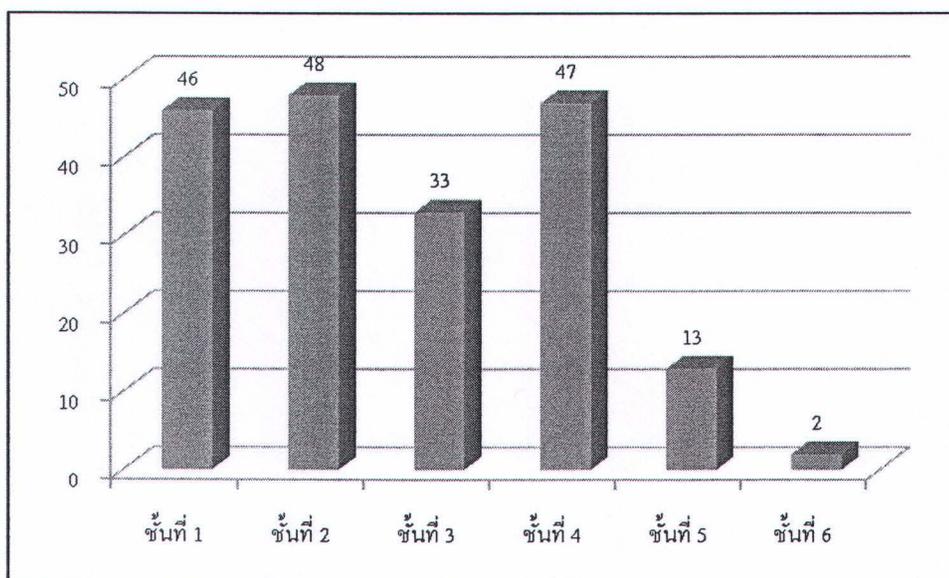
สิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน ส่วนอาคารหอพักในพื้นที่ด้านทิศใต้ส่วนใหญ่เป็นอาคารที่สร้างมาหลายปีแล้ว และเป็นหอพักขนาดเล็ก

ตารางที่ 4.5 ข้อมูลราคาค่าเช่าที่พักอาศัย

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าน้อยสุด	ค่ามากที่สุด
ค่าเช่าของตัวอย่างทั้งหมด	3,508	1,382.67	1,000	13,000
ค่าเช่าของตัวอย่างในพื้นที่ด้านทิศเหนือ	3,952	1,300.90	1,750	13,000
ค่าเช่าของตัวอย่างในพื้นที่ด้านทิศใต้	2,470	948.09	1,000	5,400

- **ชั้นที่พัก**

ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยได้สอบถามถึงชั้นที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัย ซึ่งอาจเป็นปัจจัยต่อการรับรู้ผลกระทบของเสียงจากท่าอากาศยาน โดยเมื่อจำแนกข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามชั้นที่พัก จะมีลักษณะดังแผนภูมิในภาพที่ 4.3 และพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่พักอยู่ในอาคารหอพักระหว่างชั้นที่ 1 ถึงชั้นที่ 4 มีบางส่วนเท่านั้นที่พักอาศัยในชั้น 5 และ 6 นั่นอาจเป็นเพราะอาคารหอพักในพื้นที่ศึกษา ส่วนใหญ่มีความสูงประมาณ 4 ชั้น

ภาพที่ 4.3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามชั้นที่พัก

- **ระยะเวลาของการพักอาศัย**

ข้อมูลส่วนนี้ผู้วิจัยสอบถามถึงระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างพักอาศัยอยู่ในที่พักปัจจุบัน โดยข้อมูลในส่วนนี้อาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อความเต็มใจที่จะยอมรับค่าชดเชย เนื่องจากระยะเวลาในการพักอาศัยจะส่งผลต่อการรับรู้ถึงผลกระทบต่างๆ ซึ่งอาจทำให้ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบของเสียงจากท่าอากาศยานเป็นเวลานาน อาจมีความคุ้นเคยและรู้สึกชินกับผลกระทบเหล่านั้น มากกว่าผู้ที่เพิ่งเข้าพักอาศัยเป็นระยะเวลาไม่นาน หรืออาจส่งผลในมุมกลับกัน เช่น หากกลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่พักอาศัยในที่อยู่ปัจจุบันมาก่อนการเปิดให้บริการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ อาจทำให้กลุ่มตัวอย่างนั้นรับรู้ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนและอาจมีอคติอย่างมากต่อผลกระทบดังกล่าว มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เพิ่งเข้าพักอาศัยหลังการเปิดใช้ท่าอากาศยาน โดยจากข้อมูลพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีระยะเวลาที่พักอาศัยน้อยที่สุดคือ 1 เดือน และระยะเวลาที่พักอาศัยมากที่สุดคือ 10 ปี โดยกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมีระยะเวลาพักอาศัยเฉลี่ยประมาณ 2 ปี และมีกลุ่มตัวอย่างที่อยู่อาศัยในที่อยู่ปัจจุบัน ก่อนการเปิดให้บริการของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ 22 ตัวอย่าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 11.64 ของตัวอย่างทั้งหมด

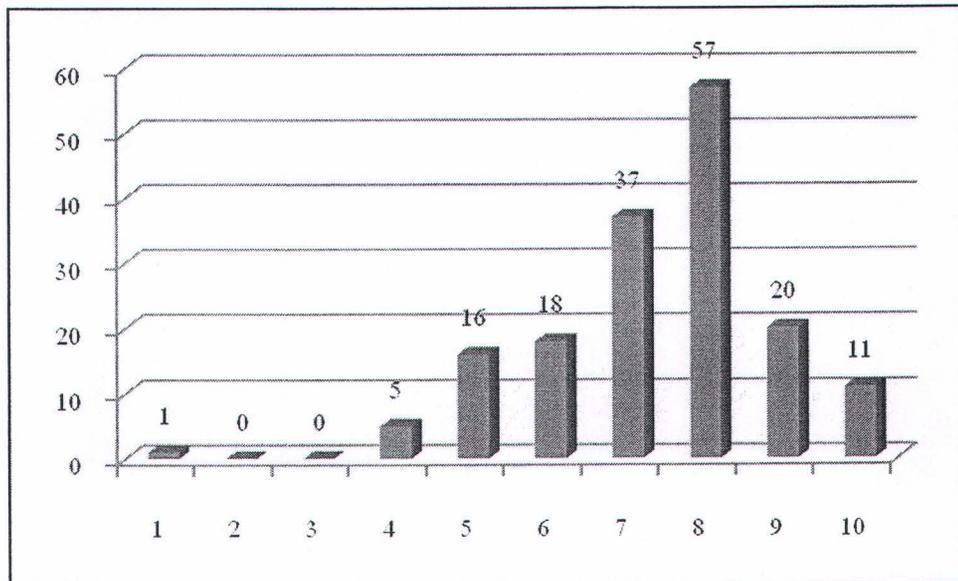
- ก) **ข้อมูลคุณลักษณะของความรู้สึกและการรับรู้ผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน**

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นคุณลักษณะของความรู้สึกและการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างต่อผลกระทบทางเสียง โดยผู้วิจัยสอบถามถึงระดับความพึงพอใจในที่พักอาศัย และความคิดที่จะย้ายที่อยู่เนื่องจากผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน นอกจากนี้ยังสอบถามถึงระดับผลกระทบของเสียงจากท่าอากาศยานต่อการดำเนินชีวิต และสอบถามถึงความถี่ของเที่ยวบินที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้

- **ความพึงพอใจในที่พักอาศัย**

เป็นข้อมูลที่สอบถามถึงความพึงพอใจในที่พักอาศัย โดยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินระดับความพึงพอใจในที่พักอาศัย โดยมีระดับตั้งแต่ 1 ถึง 10 โดย 1 เป็นระดับที่ต่ำที่สุด ซึ่งเมื่อนำข้อมูลแจกแจงตามระดับความพึงพอใจ จะมีลักษณะดังภาพที่ 4.4 โดยมีระดับความพึงพอใจในที่พักอาศัยเฉลี่ยเท่ากับ 7 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความพึงพอใจที่ค่อนข้างสูง ถึงแม้ว่ากลุ่มตัวอย่างเกือบทั้งหมดจะมีที่พักอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานก็ตาม นั่นอาจเป็นเพราะมีปัจจัยอื่นที่ส่งผลในเชิงบวกต่อทำเลที่พักอาศัยในบริเวณนี้ เช่น ความสะดวกสบายในการเข้าถึงท่าอากาศยานและระบบขนส่งต่างๆ เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสอบถามถึงแนวความคิดในการย้ายที่อยู่ เนื่องจากเหตุผลเรื่องเสียงรบกวนจากท่าอากาศยาน โดยมีกลุ่ม

ตัวอย่างจำนวน 58 ตัวอย่าง ที่มีความคิดที่จะย้ายที่อยู่ใหม่ แต่มีเพียง 15 ตัวอย่างเท่านั้น ที่มีเหตุผลจากผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 7.9 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ภาพที่ 4.4 ระดับความพึงพอใจในที่พักอาศัย

- การรับรู้ผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน

ข้อมูลในส่วนนี้ผู้วิจัยสอบถามถึงความถี่ของเที่ยวบินที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้ โดยสอบถามถึงความถี่เที่ยวบินที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้ ขณะที่พักอาศัยอยู่ที่บ้าน โดยมีผู้ที่สามารถตอบข้อมูลในส่วนนี้จำนวน 96 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 50.8 ของตัวอย่างทั้งหมด ซึ่งข้อมูลในส่วนนี้มีความหลากหลายตั้งแต่ 1 เที่ยวบินต่อชั่วโมง ถึง 60 เที่ยวบินต่อชั่วโมง โดยมีค่าเฉลี่ยประมาณ 10 เที่ยวบินต่อชั่วโมง ดังแสดงในตารางที่ 4.6 นอกจากนี้ยังสอบถามกลุ่มตัวอย่างถึงข้อมูลความถี่ของเที่ยวบินของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิว่ามีเครื่องบินขึ้นและลง เฉลี่ยทั้งท่าอากาศยานประมาณ 30 เที่ยวบินต่อชั่วโมง โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ทราบข้อมูลดังกล่าว 21 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.11 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

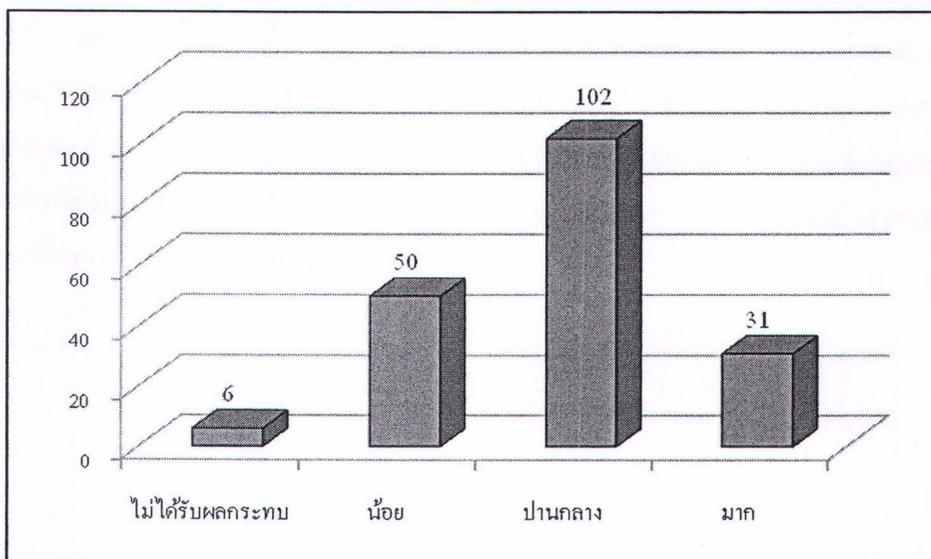
ตารางที่ 4.6 ความถี่เที่ยวบินที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าน้อยสุด	ค่ามากที่สุด
ความถี่เที่ยวบินที่กลุ่มตัวอย่างรับรู้ได้	10.4	10.56	1	60

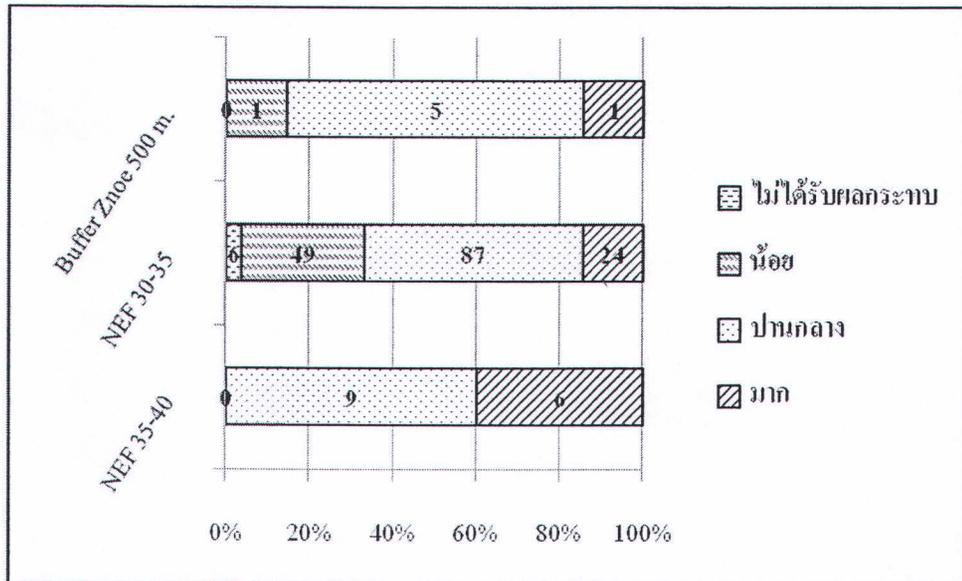
- ระดับผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน

ข้อมูลในส่วนนี้เป็นการประเมินระดับผลกระทบของเสียงจากท่าอากาศยานต่อการดำเนินชีวิตของกลุ่มตัวอย่างผู้พักอาศัย โดยมีตัวเลือก 4 ระดับ คือ มาก ปานกลาง น้อยและไม่ได้รับผลกระทบ ซึ่งสามารถแจกแจงข้อมูลกลุ่มตัวอย่างตามผลกระทบแต่ละระดับ ได้ดังแผนภูมิในภาพที่ 4.5 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างประเมินผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุด คือ 102 ตัวอย่าง ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 53.97 และมีระดับผลกระทบในระดับน้อย 50 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.46 และกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับผลกระทบในระดับมาก 31 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.4 และมีกลุ่มตัวอย่างที่ไม่ได้รับผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน 6 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.17

ภาพที่ 4.5 ระดับผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน

นอกจากนี้หากนำข้อมูลในส่วนนี้ เปรียบเทียบกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ด้านทิศเหนือและด้านทิศใต้ของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จะได้ผลดังแผนภูมิในภาพที่ 4.6 ซึ่งเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ด้านทิศเหนือมีสัดส่วนของผู้ตอบว่ามีผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานในระดับมากและระดับปานกลาง ต่ำกว่าสัดส่วนในกลุ่มตัวอย่างของพื้นที่ด้านทิศใต้ นั่นอาจหมายความว่ากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ด้านทิศใต้รู้สึกถึงผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยานต่อการดำเนินชีวิตในระดับที่สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ด้านทิศเหนือ ซึ่งอาจเป็นผลมาจากในช่วงเวลาที่ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นช่วงเวลาที่พื้นที่ด้านทิศใต้มีความถี่ของเที่ยวบินสูงกว่าพื้นที่ด้านทิศเหนือ กล่าวคือผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลความถี่ของเที่ยวบิน ในช่วงเวลา 18.00 น. ถึง 19.00 น.

ภาพที่ 4.7 ระดับผลกระทบทางเสียงในแต่ละพื้นที่เขตระดับเสียง

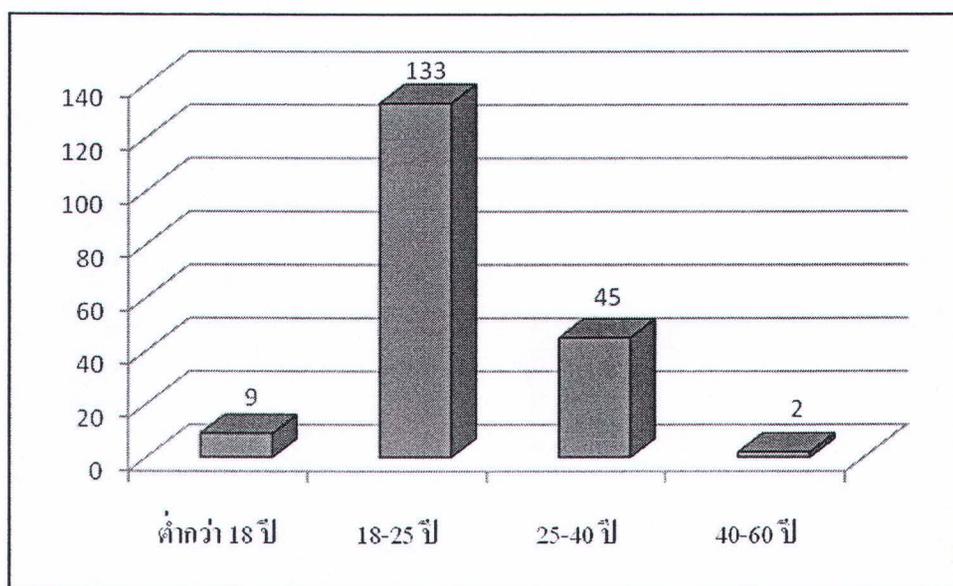
ง) ข้อมูลคุณลักษณะทางเศรษฐกิจและสังคม

• เพศ

ในกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์แบบจำลองทั้งหมด 189 ตัวอย่าง ประกอบด้วยเพศชาย 85 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 45 และเพศหญิง 104 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 55

• อายุ

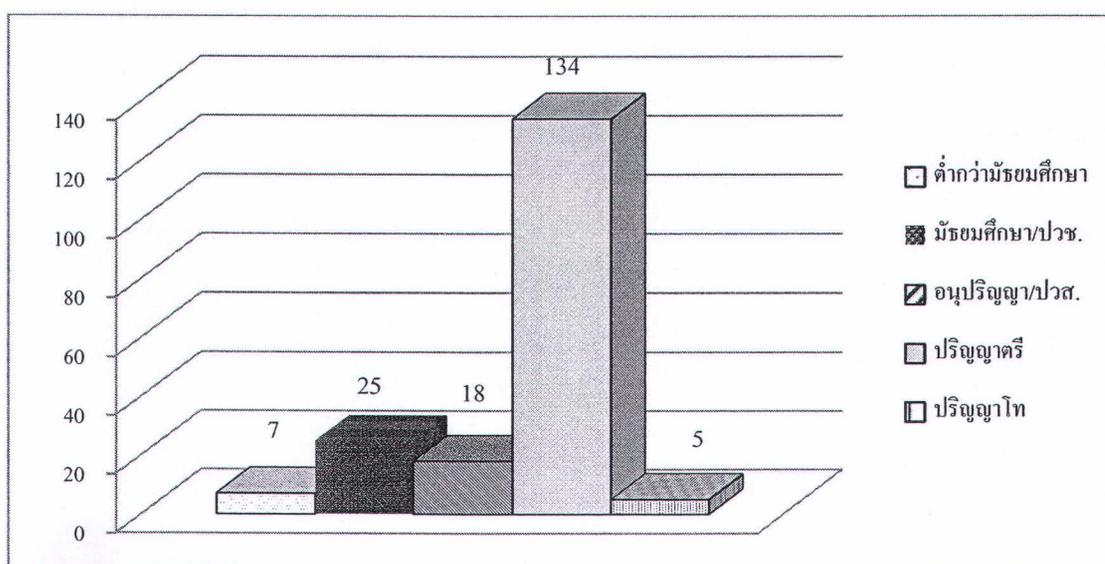
ข้อมูลด้านอายุของกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังภาพที่ 4.8 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้มีอายุระหว่าง 18-25 ปี จำนวน 133 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 70.4 ของตัวอย่างทั้งหมด โดยมีกลุ่มตัวอย่างอายุระหว่าง 25-40 ปี รองลงมา ในสัดส่วนร้อยละ 23.8

ภาพที่ 4.8 อายุของกลุ่มตัวอย่าง

● ระดับการศึกษา

ข้อมูลระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่างมีรายละเอียดดังในภาพที่ 4.9 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาในระดับปริญญาตรี โดยมีทั้งสิ้น 134 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 70.9 ของตัวอย่างทั้งหมด โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา/ปวช. และระดับอนุปริญญา/ปวส. รองลงมาตามลำดับ

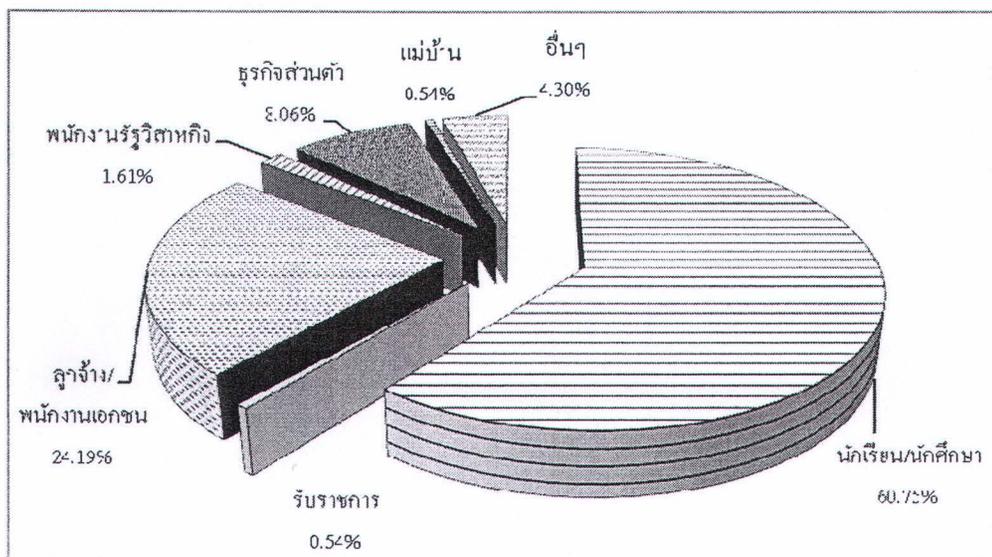

ภาพที่ 4.9 ระดับการศึกษาของกลุ่มตัวอย่าง

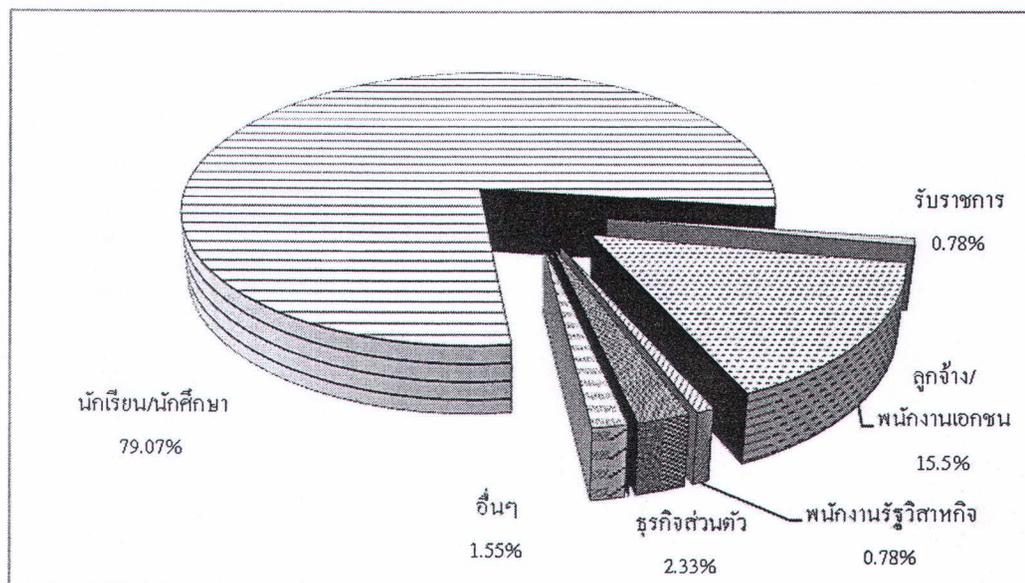
- อาชีพ

ข้อมูลอาชีพของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่ใช้วิเคราะห์แบบจำลอง มีรายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.10 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้ ส่วนใหญ่เป็นนักเรียนและนักศึกษา คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 60.75 ของกลุ่มตัวอย่าง ลำดับรองลงมาคืออาชีพลูกจ้างและพนักงานเอกชน ร้อยละ 24.19 และประกอบธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 8.06 ตามลำดับ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสอบถามกลุ่มตัวอย่างว่าทำงานในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิหรือไม่ด้วย เนื่องจากอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อระดับความรู้สึกรู้สึกต่อผลกระทบทางเสียงจากท่าอากาศยาน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ทำงานอยู่ในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิอยู่จำนวน 19 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10 ของตัวอย่างทั้งหมด

และหากจำแนกกลุ่มตัวอย่างตามพื้นที่ศึกษา ออกเป็นพื้นที่ด้านทิศเหนือและทิศใต้ของท่าอากาศยาน จะมีสัดส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่างที่แตกต่างกัน โดยสัดส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือแสดงดังภาพที่ 4.11 ซึ่งจะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือส่วนใหญ่ถึงร้อยละ 79.07 เป็นนักเรียนและนักศึกษา เนื่องจากท่าอากาศยานหอบั๊กและพาร์ทเมนท์ในพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือของท่าอากาศยาน ส่วนใหญ่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับสถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง จึงทำให้ผู้พักอาศัยส่วนใหญ่เป็นนิสิตนักศึกษาของ สจล. ส่วนอาคารหอพักที่ห่างจาก สจล. เช่น โครงการกฤตยาเฮาส์ แม้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่ใช่ นิสิตนักศึกษาของ สจล. แต่ก็ยังมีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาจากสถาบันต่างๆ ที่ฝึกงานอยู่ในท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ จึงทำให้พื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือมีสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนและนักศึกษาเป็นจำนวนมาก

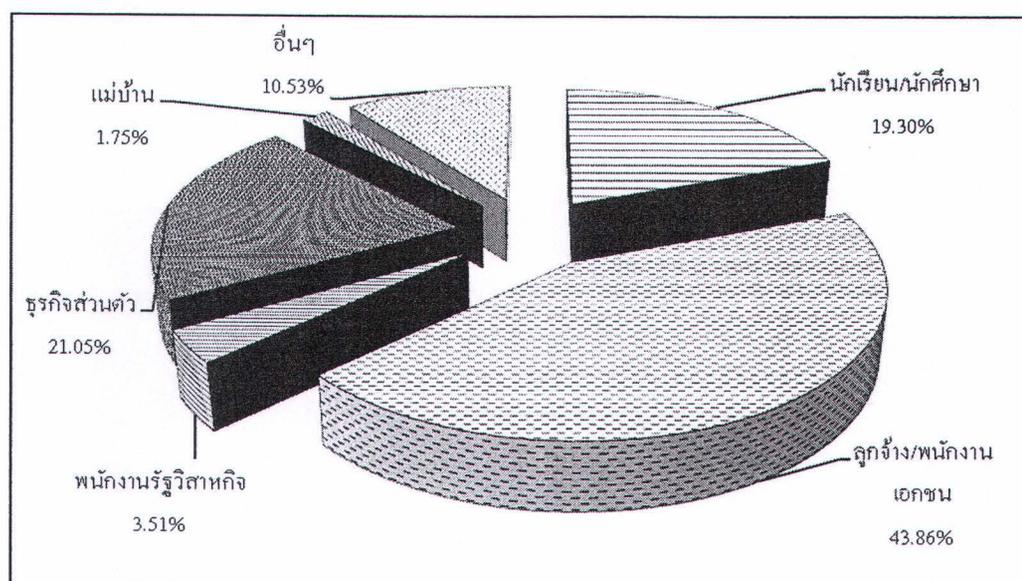

ภาพที่ 4.10 อาชีพของกลุ่มตัวอย่าง

ภาพที่ 4.11 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้านทิศเหนือของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

ส่วนอาชีพของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้านทิศใต้แสดงดังภาพที่ 4.12 จะเห็นได้ว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่เป็นลูกจ้างและพนักงานเอกชนถึงร้อยละ 43.86 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และส่วนที่รองลงมาในสัดส่วนใกล้เคียงกันคือตัวอย่างที่ประกอบธุรกิจส่วนตัวและตัวอย่างที่เป็นนักเรียนและนักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.05 และร้อยละ 19.30 ตามลำดับ ซึ่งอาคารหอพักในพื้นที่ศึกษาในส่วนนี้มีการกระจายอยู่ในชุมชน มีความหลากหลายในเรื่องอาชีพของผู้พักอาศัย

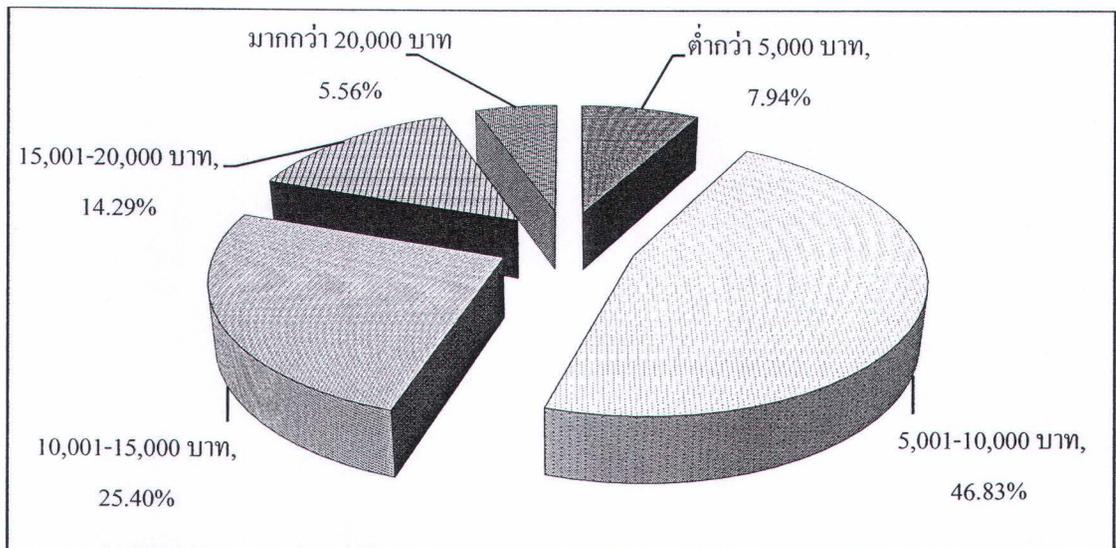
ภาพที่ 4.12 อาชีพของกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ศึกษาด้านทิศใต้ของท่าอากาศยานสุวรรณภูมิ

- รายได้

ในส่วนของคุณมกรรายได้อั เป็นข้อมูลรายได้อัต่อเดือนของกรลุ่มตัวอย่าง โดยเมือคำนวณค่าเฉลี่ยรายได้อัของกรลุ่มตัวอย่างทั้งหมด มีค่าเท่ากับ 12,242 บาท ดังตารางที่ 4.7 และโดยมีรายละเอียดดังแสดงในภาพที่ 4.13 ซึ่งจะพบว่ามีกรลุ่มตัวอย่างถึงร้อยละ 46.83 ที่มีรายได้อัต่อเดือนระหว่าง 5,001-10,000 บาท และในลำดับรองลงมาคือกรลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้อัต่อเดือนระหว่าง 10,000-15,000 บาท และกรลุ่มที่มีรายได้อัต่อเดือนระหว่าง 15,001-20,000 บาท ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25.40 และร้อยละ 14.29 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 รายได้อัต่อเดือนเฉลี่ยของกรลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูล	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าน้อยสุด	ค่ามากที่สุด
รายได้อัต่อเดือน	12242.06	6280.35	4000	40000

ภาพที่ 4.13 รายได้อัของกรลุ่มตัวอย่าง